

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Hyo Brittannus de Alnetomenguidi grammaticus aurelianensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD:

quidem translationem si habere possemus, crediderim ego eam & iucundiorē & utiliorē ceteris fore. Vale ac mihi aliquando re scribe. Ioannemq; Chrysostomum si habes in aliis operibus q̄ omni- liis ac sermonibus cum tabellario præfenti uti pollicitus es mitte. Et si quid a me quoq; requiris, tuus explorare quod optas labor, mihi iussa capessere phas est. Iterum uale iiii. Nonas Nouēbres. Anno salutis. M. CCCC. Ixxxx. A istadii.

Conradus Adelmanus nobilis Canonicus.

Ioanni Reuchlin Phorcensi.

Salutem dilectissime Reuchlin. Accepi literas tuas quæ mihi iu- cundissimæ cum ob earū ornatū & cōdecentiam, tū etiam pro- pter nostrā iam inueteratā familiaritatem fuerunt, Et quod me de Besarionis libro admones. Scias me superioribus diebus Aureæ apud Bernardum nostrum fuisse. Et si nuncius nō defuisset, adduxis- sem eum mecum. Spero tamē breui me fratrem reuisurum, siq; li- brum eum adducam, quem postq̄ reuertero apud me inuenies. Va- le, & q̄ desiderio tuo nunc quidem satisfacere non potui, mihi da ueniam, ac tuum Conradum non alio erga te animo esse q̄ semper fuerit tibi persuade. Ex Eluangen xxvi. Aprilis.

Hyuo Britannus de Alnetomenguidi Grammaticus

Aurelianensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Vix tandem repletus est nuncius (mi Ioannes) cui posses ad nos literas cōmittere, cuius tñ aduētus mihi q̄ iucūdus extiterit, nec ipse satis exprimere possum. Augebat enī quotidie falsa quædā de te tuisq; rebus opinio. Gaudeo igif̄ quē mortē obiisse for- midabā, nō animo tñ & corpore, qd̄ ipsum est maximū, sed rebus quoq; & fortuna bonis (ut aiūt) ualere. Id nūc restat, ut intermissū scribendi officii inter nos reuiuiscat. Ego qdem id plurimū deside- rabam quo grauius mihi fuit tuū adeo diuturnū silentium, fac igif̄ ut re nunc experiar quod uerbis frequentissime & literis iam deniq; pollicitus es. Quæ apud me deposita sunt, eodē hætenus loco man- ferunt quo ipse obfirmasti, parataq; tibi erunt ubi nuncius aduene- rit. Pædagogum illum postq̄ tuas mihi reddidit literas, nusquā uidi Intellexi tñ q̄ locū habitationis prudenter elegerit apud magistrū Iacobum de Donon. Non est tibi forsitan notus ipse Iacobus, Papiæ siquidē tum studebat cum tu apud nos eras. Vir est præstanti libera

I O. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

tura & sciētia, & mihi pariter amicissimus. Res nostras si nosse uelis, mortem obiit charissima quondā uxor mea, piorū utinā iūgenda confortio, Consilio tñ amicorū uel si mauis cōsuetudine ipsa uiuē di coactus secundā duxi, ex honesta nec parū antiqua Aurelianensium familia. Quod si ut nunc sunt res nostræ in posterū regantur, nihil est q̄ de fortuna conqueri auisim. Det utinam summus ipse parens prosperum uitæ cursum, exitumq; foelicem & nobis & nostris. Vale uir literatissime. Ex aurelia urbe pridie Kalendas Decembres Anno. M. CCCC. lxxx tertio.

Petrus Iacobi Arlunensis Iuris utriusq; Doctor,
Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

CRebris meis ad te literis q̄ respondeas nihil, totū te Pythagoreū factū putarē, nisi apud A. Gelliū in suis cōmentariis lecti cassem Pythagorā loquēdi nō etiā scribēdi silentiū indixisse. Deus his tuis diuitiis iratus sit, quæ non mō te tibi at amicis potius abdicarunt. An es ignarus quantū studiū, quantā curam, quantam deniq; sollicitudinē in reb⁹ olim tuis præstiterim, sed de his satis ac saper. Non diuitias tuas sed literas peto, quas tandē probris excandescente stomacho extorquebo. Quare id assidue cogites uelim (sic enī Petri te tui ne utiq; capiet obliuio) q̄ Archidamus Agesilai cū a Philippo asperiorē accepisset epistolā respondit, si umbram tuam metiri uolueris (inquit) haud nunc maiorem eā inuenies q̄ esset et aū uictoriā. De libris tantisper scribo nihil, donec id qd̄ sæpe a me peti tum est quibus careas certio rem me effeceris, ne noctuas Athenas mittam. Rescribe igiē si aliud non habeas huius meæ epistolæ in orthographia peccatū. De literarū figura nihil ad Rombū, quando quidem Quintilianum scribendo prope serpētes pinxisse gloriam ex eloquentia sibi non elementorum figura peperisse constat. Datum Papiæ Anno lxxxviii. Kalendis septembribus.

Petrus Iacobi Arlunensis; Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Quod nihil meis proximis ad te literis respōderis, quid causæ sit diuinare nō possū, succēses fortassis mihi, q̄ nihil librorū græcorū miserim, iuste facis, at tu uola sine pennis, q̄ quidē in aere piscari me iubes, & uenari iaculo ī medio mari Ego certe oīm librorū apothecas prætraui, nusquā inueni libros græcos, græcorū uero liberos multos. Adii quoq; interpretes ipsos